การศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วยก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

The Study of Thai Language Learning Outcomes on Goes a Long Way to Reach Unit of Grade 5 by Using CIPPA Model

วสุมดี บุปผาวัลย์[1], เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม[2], กนกกาญจน์ ศรีสุรินทร์[3]
Wasumdee Bupphawan[1], Charoenwit Sompongtham[2], Kanokkarn Srisurin[3]

Received: 10 กรกฎาคม 2564 **Revised:** 8 กันยายน 2564 **Accepted:** 9 กันยายน 2564

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะทางภาษา ทักษะกระบวนการกลุ่มและความมีวินัย 2) เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 จำนวน 25 คนได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 8 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินทักษะทางภาษา แบบประเมินทักษะทำงานกลุ่มและแบบประเมินความมีวินัย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test for Dependent Samples

[1] นักศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชธานี; Master Student of Education, Program in Curriculum and Instruction, Ratchathani University, Thailand; e-mail : ckzomza@gmail.com

[2] ผศ.ดร., มหาวิทยาลัยราชธานี; Asst. Prof. Dr., Ratchathani University, Thailand.

[3] อาจารย์, มหาวิทยาลัยราชธานี; Lecturer, Ratchathani University, Thailand.

ผลการวิจัยพบว่า

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีก่อนเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับต่ำ และหลังเรียนอยู่ในระดับสูง

2. ผลการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยภาพรวมและทุกรายทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ลำดับแรก ทักษะการอ่าน รองลงมา ทักษะการฟัง ทักษะการเขียน และทักษะการพูด ตามลำดับ

3. ผลการเรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง

4. ผลการเรียนรู้ความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน, ทักษะทางภาษา, ทักษะการทำงานกลุ่ม, ความมีวินัย

ABSTRACT

The objectives of this research were to 1) study of Thai language learning outcomes of “Goes a long way to reach” unit of 5th graders by using CIPPA Model in terms of academic achievement, language skills, group process skills and discipline; 2) compare the Thai language learning outcomes of “Goes a long way to reach” unit of 5th graders in terms of learning achievement before and after learning by using CIPPA Model. The samples of the research were 25 5th graders at Chumchonbannongsanononjan School under the Office of Ubon Ratchathani Primary Educational Service Area 5 obtained through cluster random sampling. The research instruments were 8 learning management plans, a 20–item learning achievement

test, a language skill assessment form, group work skills assessment form, and discipline assessment form. The obtained data were analysed by percentage, mean, standard deviation, and t–test for Dependent Samples.

The results of the study were as follows;

1. The results of learning achievement in Thai language of grade 5 students before the treatment, it was found that the academic achievement did not pass the criteria at a low level, but after the treatment, they achieved at a high level.

2. The language skills learning outcomes after being taught by using CIPPA Model were at a moderate level, ranking from reading skills, followed by listening skills, writing skills and speaking skills respectively.

3. Group work skills of the students after being taught using CIPPA Model the overview was high level.

4. Discipline learning outcomes of the students after being taught by using CIPPA Model, the overview was high level.

5. The learning achievement of the Thai language subject of the students who were taught by using CIPPA Model after the treatment was significantly higher than before the treatment at the 0.05 level.

KEYWORDS: CIPPA model, Learning achievement, Language skills, Group work skills, Discipline

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรม อันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจ และความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระการงานและดำเนินชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ กระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจารณ์ และสร้างสรรค์ ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ

นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี สุนทรียภาพเป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

กระทรวงศึกษาธิการ (2551, หน้า 37) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

ดังนั้น เด็กไทยทุกคนควรเรียนรู้และใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้องทุกโอกาส ซึ่งการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การอ่านและการฟังเป็นทักษะของการรับรู้เรื่องราว ความรู้ ประสบการณ์ ส่วนการพูดและการเขียนเป็นทักษะของการแสดงออกด้วยการแสดงความคิดเห็น ความรู้และประสบการณ์ การเรียนภาษาไทยจึงต้องเรียนเพื่อการสื่อสาร ให้สามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างพินิจพิเคราะห์ สามารถนำความรู้ ความคิดมาเลือกใช้เรียบเรียงคำมาใช้ตามหลักภาษาได้ถูกต้องตรงตามความหมายกาลเทศะและใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์, 2549, หน้า 80)

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ

ธรรมชาติของภาษาไทยเป็นเรื่องทักษะ จะแยกเนื้อหาสาระของทักษะแต่ละชั้นปีโดยเด็ดขาดไม่ได้ จำเป็นจะต้องมีกระบวนการฝึกทักษะต่าง ๆ ให้ต่อเนื่องกันไป เนื้อหา เช่น การอ่านและการเขียนสะกดคำ การอ่านจับใจความ การเลือกใช้คำให้ตรงตามความหมาย การเขียนแสดงความรู้สึกความคิดประสบการณ์ ความต้องการ จินตนาการ การนำความรู้จากการอ่านไปใช้ในการตัดสินใจ การแก้ปัญหาและการดำเนินชีวิต จำเป็นต้องสอนทุกชั้นในเรื่องของทักษะภาษา และแต่ละชั้นจะมีเนื้อหาในการฝึกทักษะที่เพิ่มความซับซ้อนและยากมากขึ้น เช่น จำนวนคำเพิ่มมากขึ้น ประโยคที่ใช้ยาวและซับซ้อนขึ้น เรื่องที่นำมาอ่านยาวขึ้น (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 22)

กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ประเมินสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย ในโรงเรียนประถมศึกษาแล้วพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ สมรรถภาพที่มีปัญหาได้แก่ ทักษะการอ่านและการเขียน ปัญหาคือการออกเสียงพยัญชนะ สระ คำควบกล้ำไม่ชัดเจน การแจกลูกสะกดคำ การ

ใช้หลักภาษาไทยไม่ถูกต้อง การแจกลูกสะกดคำเป็นเรื่องจำเป็นมากสำหรับผู้เริ่มเรียน หากครูไม่ได้สอนแจกลูก สะกดคำแก่นักเรียนในระยะเริ่มเรียน การอ่านของนักเรียนจะขาดหลักเกณฑ์การประสมคำ เมื่ออ่านหนังสือมากขึ้น ทำให้สับสนอ่านหนังสือไม่ออก เขียนหนังสือผิด ซึ่งเป็นปัญหามากของนักเรียนไทยในปัจจุบัน ผลจากการอ่านหนังสือไม่ออก เขียนไม่ได้ ย่อมส่งผลกระทบต่อการเรียนการสอนในวิชาอื่น ๆ ด้วย เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำหรับการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (กรมวิชาการ, 2546, หน้า134) การสอนภาษาไทยให้บรรลุวัตถุประสงค์และมีประสิทธิภาพนั้น จำเป็นต้องฝึกทักษะต่าง ๆ ให้สัมพันธ์กันทั้งการรับเข้ามา คือ การอ่านและการฟังกับทักษะการถ่ายทอดออกไป คือ การพูดและการเขียน ในด้านการเขียน ถือเป็นทักษะที่ยุ่งยากซับซ้อนและเป็นทักษะถ่ายทอดที่สำคัญต่อการสื่อสารอย่างยิ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้ทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้น พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2562 มีปัญหาการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ คิดเป็นร้อยละ 37.12 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 มีนโยบายการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทยอ่านออกเขียนได้ครบ 100 % นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 – 6 โดยกำหนดให้ทุกโรงเรียนจัดการเรียนการสอนเน้นนักเรียนอ่านออกเขียนได้ 100% ปัจจุบันโรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาหนองสะโนโนนค้อ อำเภอบุณฑริก สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 ยังมีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 บางคนที่ยังอ่านหนังสือไม่คล่อง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการจัดการเรียนการสอนของครูผู้สอน ที่ยังจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบท่องจำ รูปแบบการจัดกิจกรรมไม่น่าสนใจ ไม่กระตุ้นความสนใจของนักเรียน ทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย ไม่ตั้งใจเรียน อันส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล (CIPPA model) เป็นการจัดการเรียนการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางอีกวิธีหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจนำมาศึกษาเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย โดยรูปแบบการจัดกิจกรรมมีลักษณะที่มุ่งเน้นให้นักเรียนศึกษารวบรวมข้อมูล การมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น และการแลกเปลี่ยนความรู้ การได้เคลื่อนไหวทางกาย การเรียนรู้กระบวนการต่าง ๆ เช่น กระบวนการกลุ่ม กระบวนการแก้ปัญหา กระบวนการจัดการ นำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่แปลกใหม่ ทำให้บรรยากาศในการเรียนรู้เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นตื่นเต้น ไม่เบื่อหน่าย นักเรียนได้ใช้ความสามารถของตนอย่างเต็มศักยภาพ มีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีอิสระในการตัดสินใจ การตอบคำถาม และการสร้างความรู้ด้วยตนเอง ทำให้นักเรียนเกิดความภาคภูมิใจที่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนในกลุ่ม มีเสรีภาพในการแสดงความคิด ซึ่งผู้เรียนจะเกิดความเข้าใจใน

สิ่งที่เรียน สามารถอธิบาย ชี้แจง ตอบคำถามได้ดี และยังพัฒนาทักษะในการคิดวิเคราะห์ การคิดสร้างสรรค์ การทำงานเป็นกลุ่ม การสื่อสาร รวมทั้งเกิดความใฝ่รู้ (ทิศนา แขมมณี, 2547, หน้า 113)

จากข้อมูลสภาพปัญหา ความสำคัญ และหลักการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงศึกษาผลการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล เพื่อปรับปรุงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพอันจะส่งผลต่อการยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทย ทักษะทางภาษา ทักษะกระบวนการกลุ่มและความมีวินัยของนักเรียนต่อไป

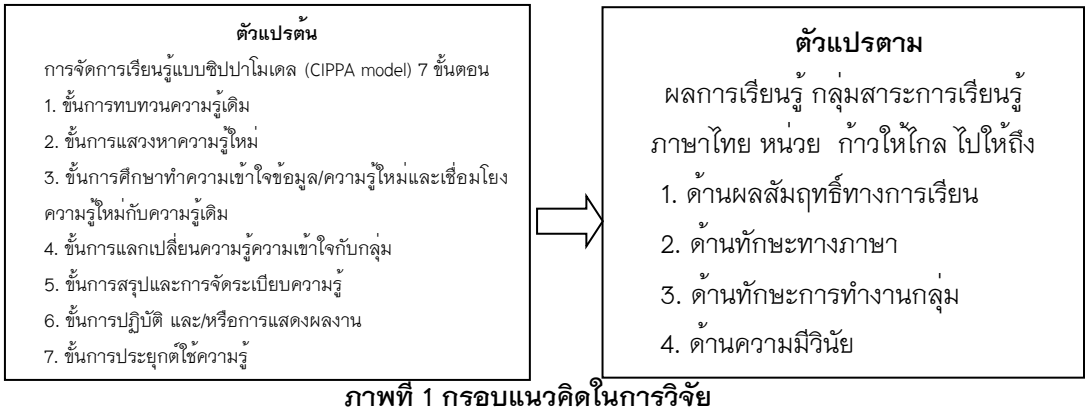
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลการเรียนรู้หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ทักษะทางภาษา ทักษะกระบวนการกลุ่มและความมีวินัย

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

สมมุติฐานของการวิจัย

การจัดการเรียนรู้ภาษาไทยหน่วยก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนกลุ่มเครือข่ายสถานศึกษาหนองสะโนโนนค้อ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 232 คน

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต 5 อำเภอบุณฑริก จังหวัดอุบลราชธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 25 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

การออกแบบการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัยก่อนการทดลอง นักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียน (One-Group Pretest Posttest Design)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มี 5 ชนิด ได้แก่

1. แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้กลุ่มสาระการภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 8 แผน

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน จำนวน 20 ข้อ

3. แบบประเมินทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ ทักษะการพูด ทักษะการฟัง ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน

4. แบบประเมินทักษะการทำงานกลุ่ม 3 ด้าน ได้แก่ การคิดร่วมวางแผน การร่วมปฏิบัติงาน และผลงานของกลุ่ม

5. แบบประเมินความมีวินัย 3 ด้าน ได้แก่ การเข้าเรียน การส่งงานและการแต่งกาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวบข้อมูลกับนักเรียนกลุ่มเดียว โดยมีการทดสอบก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน

1. ทำหนังสือขออนุญาตผู้บริหารโรงเรียน ทำความเข้าใจกับครู และนักเรียนในโรงเรียน แจ้งวัตถุประสงค์กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์ จำนวน 25 คน

2. ดำเนินการทดสอบแบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre–Test) โดยใช้แบบประเมินวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง จำนวน 20 ข้อ

3. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ที่สร้างขึ้นทั้งหมด จำนวน 8 แผน 10 ชั่วโมง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1.เรื่องอ่านพินิจคิดเรื่องราว เวลา 2 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2.เรื่องอ่านพินิจคิดเรื่องราว เวลา 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3.เรื่องสร้างสรรค์เรื่องด้วยแผนที่ความคิด เวลา 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4.เรื่องอ่านเพิ่มเติมอ่านพินิจคิดเรื่องราว “ลูกยางเดินทาง” เวลา 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5.เรื่องอ่านคิดวิเคราะห์ข่าว เวลา 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6.เรื่องบันทึกรักการอ่าน เวลา 1 ชั่วโมง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7.เรื่องอ่านดีมีวิจารณญาณ เวลา 2 ชั่วโมง และแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8.เรื่องอ่านดีมีวิจารณญาณ เวลา 1 ชั่วโมง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สอนด้วยตนเอง จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระหว่างวันที่ 1 – 12 พฤศจิกายน 2563 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โดยให้นักเรียนเรียนในชั่วโมงเรียน ในรายวิชาภาษาไทย ผู้วิจัยได้ประเมินด้านทักษะทางภาษา ทักษะการทำงานกลุ่ม และความมีวินัยในการเรียนตามแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ในขณะที่ดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนทุกแผน

4. หลังการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ครบทั้ง 8 แผน แล้วดำเนินการ ทดสอบแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน (Post – Test) กับกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนฉบับเดิมที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียน (Pre – Test)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทักษะทางภาษา ทักษะการทำงานกลุ่ม และความมีวินัย

2. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนโดยใช้สถิติ t – test ในกรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (t–test for Dependent Samples)

ผลการศึกษา

1. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนทักษะทางภาษา ทักษะการทำงานกลุ่ม และความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

แผนการจัดการเรียนรู้	$\overline{X}$	**S.D.**	**แปลผล**
1. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	8.8	0.92	ระดับสูง
2. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	8.9	0.74	ระดับสูง
3. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	8.6	0.84	ระดับสูง
4. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	8.9	1.20	ระดับสูง
5.แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	8.5	0.85	ระดับสูง
6. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	8.9	0.99	ระดับสูง
7.แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	8.8	1.03	ระดับสูง
8. แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	9	0.67	ระดับสูง
รวม	70.4	7.24	ระดับสูง

จากตารางที่ 1 พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับสูง

2. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปี 5

ทักษะทางภาษา	$\overline{X}$	S.D.	**แปลผล**
ทักษะการฟัง	8.80	0.42	ระดับปานกลาง
ทักษะพูด	10.90	1.20	ระดับปานกลาง
ทักษะการอ่าน	8.90	0.32	ระดับปานกลาง
ทักษะการเขียน	31.00	1.94	ระดับปานกลาง
ทักษะทางภาษา	**59.60**	**3.41**	ระดับปานกลาง

จากตารางที่ 2 พบว่าทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

3. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทักษะการทำงานกลุ่ม ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ทักษะการทำงานกลุ่ม		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	9.80	0.42	ระดับสูง
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	9.40	0.52	ระดับสูง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	9.70	0.48	ระดับสูง
1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	9.80	0.42	ระดับสูง
1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	8.90	0.32	ระดับสูง
1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	9.90	0.32	ระดับสูง
1.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	9.70	0.48	ระดับสูง
1.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	9.90	0.32	ระดับสูง
รวม	77.10	1.73	ระดับสูง

จากตารางที่ 3 พบว่าทักษะทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานสูง

4. ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำแนกตามแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้	ด้านความมีวินัย		
	$\overline{X}$	S.D.	แปลผล
1.1 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1	9.70	0.48	ระดับสูง
1.2 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2	9.00	0.00	ระดับสูง
1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3	9.00	0.00	ระดับสูง
1.4 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4	10.00	0.00	ระดับสูง
1.5 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5	9.80	0.42	ระดับสูง

1.6 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6	9.70	0.48	ระดับสูง
1.7 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7	9.00	0.00	ระดับสูง
1.8 แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8	10.90	0.00	ระดับสูง
รวม	76.20	1.03	ระดับสูง

จากตารางที่ 4 พบว่าด้านความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานสูง

5. เปรียบเทียบคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\overline{X}$	SD	Z p–value
ก่อนเรียน	11.50	1.08	= 2.831 = .005
หลังเรียน	18.40	1.43	

จากตารางที่ 5 พบว่าผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึงของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล พบว่า ค่า Z เท่ากับ 2.831 และค่า p – value เท่ากับ .005 ซึ่งน้อยกว่า 0.05 นั่นคือปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H0) หมายความว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยคะแนนเฉลี่ยหลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล สูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีก่อนเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับต่ำ($\overline{X}$ = 11.50, S.D. = 1.08) และหลังเรียนอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 18.40, S.D. = 1.43)

1.2 ผลการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยภาพรวมและทุกรายทักษะอยู่ในระดับปานกลาง ($\overline{X}$ = 59.60, S.D. = 3.41) ลำดับแรก ทักษะการอ่าน ($\overline{X}$ = 8.90, S.D. = 0.32) รองลงมา ทักษะการฟัง ($\overline{X}$ = 8.80, S.D. = 0.42) ทักษะการเขียน ($\overline{X}$ = 31.0, S.D. = 1.94) และทักษะการพูด ($\overline{X}$ = 10.90, S.D. = 1.20) ตามลำดับ

1.3 ผลการเรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 77.10, S.D. = 1.73)

1.4 ผลการเรียนรู้ความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง ($\overline{X}$ = 76.20, S.D. = 1.03)

1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำประเด็นสำคัญมาอภิปรายผล ตามรายละเอียด ดังนี้

1. ผลการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กรณีก่อนเรียนนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่ผ่านเกณฑ์อยู่ในระดับต่ำ และหลังเรียนอยู่ในระดับสูง เนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ขั้นที่ 1 การทบทวนความรู้เดิม เป็นการดึงความรู้เดิมของผู้เรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนมีความพร้อมในการเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมของตน ซึ่งผู้สอนอาจใช้วิธีการต่างๆ ได้อย่างหลากหลาย ขั้นที่ 2 การแสวงหาความรู้ใหม่ เป็นการแสวงหาข้อมูลความรู้ใหม่ของผู้เรียนจากแหล่งข้อมูลหรือแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งครูอาจจัดเตรียมมาให้ผู้เรียนหรือให้คำแนะนำเกี่ยวกับแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนไปแสวงหาก็ได้ ขั้นที่ 3 การศึกษาทำความเข้าใจข้อมูล/ความรู้ใหม่ และเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความเดิมเป็นกิจกรรมที่จัดให้ผู้เรียนได้นำความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาทำความเข้าใจแล้วใช้กระบวนการคิดในการประมวลข้อมูลที่รับเข้ามาใหม่กับข้อมูลเดิมทำให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ หรือสิ่งใหม่ ขั้นที่ 4 การแลกเปลี่ยนความรู้ความเข้าใจกับกลุ่ม เป็นกิจกรรมที่ผู้เรียนเมื่อได้เรียนรู้แล้ว นำ

องค์ความรู้นั้นมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสะท้อนความคิดของตน ขั้นที่ 5 การสรุปและการจัดระเบียบความรู้ เพื่อให้ผู้เรียนจดจำสิ่งที่เรียนได้ง่าย เป็นกิจกรรมสรุปร่วมกัน โดยสังเคราะห์สิ่งที่ได้เรียนรู้ ขั้นที่ 6 การแสดงผลงาน เป็นกิจกรรมเสนอสิ่งที่เรียนรู้ในรูปของการจัดกิจกรรม และขั้นที่ 7 การประยุกต์ใช้ความรู้ นำความรู้ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ หรือเพื่อแก้ปัญหาในสิ่งที่ต้องการคำตอบต่อไป ซึ่งเป็นกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

2. ผลการเรียนรู้ทักษะทางภาษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยภาพรวมและทุกรายทักษะอยู่ในระดับปานกลาง แสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยด้วยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา ทำให้ครูสามารถจัดกิจกรรมที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเริ่มต้นกระบวนการ จากการทำให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง แล้วนำมาแลกเปลี่ยนความรู้จากเพื่อน โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และการทำให้ผู้เรียนได้เรียนรู้กระบวนการควบคู่ไปกับผลงานและสามารถ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน นักเรียนสามารถอ่าน เขียน พูดด้วยตนเองทำให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาเพิ่มขึ้นจากเดิม สอดคล้องกับแนวคิดของ ทิศนา แขมมณี (2542, หน้า 10)

3. ผลการเรียนรู้ทักษะการทำงานกลุ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยซิปปาโมเดลเป็นกระบวนการของการสร้างความรู้โดยครูจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน มีการฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ อย่างต่อเนื่องตามการออกแบบกิจกรรมทั้ง 7 ขั้นได้แก่ ขั้นทบทวนความรู้เดิม เพิ่มเติมความรู้ใหม่ เชื่อมโยงความเข้าใจ ใช้กิจกรรมกลุ่มร่วมคิด พินิจสรุปความรู้ สู่การฝึกฝนผลงานและชำนาญการประยุกต์ใช้ เนื่องจากขั้นตอนแต่ละขั้นตอนช่วยให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมที่หลากหลายลักษณะให้ผู้เรียนได้มีการเคลื่อนไหวร่างกาย ทางสติปัญญา ทางอารมณ์ และทางสังคมอย่างเหมาะสมจึงช่วยให้ผู้เรียนตื่นตัว สามารถเรียนและรับรู้ได้อย่างดี จึงกล่าวได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยซิปปาโมเดล ทำให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางของการเรียน เกิดการเรียนรู้ ผู้เรียนสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง ดังปรากฏในกิจกรรม ตลอดจนสามารถนำความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันให้ผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากกลุ่มให้มากที่สุด มีความร่วมมือทั้งด้านความคิด การทำงานและความรับผิดชอบร่วมกันจนสามารถบรรลุเป้าหมายได้ การที่จะช่วยให้การดำเนินงานของกลุ่มเป็นไปได้อย่าง มีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมายนั้น กลุ่มจะต้องมีหัวหน้าที่ดี สมาชิกที่ดีและกระบวนการทำงานที่ดี นั่นคือ มีการเข้าใจ ในเป้าหมายการทำงานร่วมกัน สอดคล้องกับทฤษฎีของ Johnson

and Johnson (1994, หน้า 13–14) ที่ว่า การที่สมาชิกในกลุ่มปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด มีการพึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกันเป็นปัจจัยที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกันในทางที่จะช่วยให้กลุ่มบรรลุเป้าหมายสมาชิกกลุ่มจะห่วงใย ไว้วางใจ ส่งเสริม และช่วยเหลือกันและกันในการทำงานต่าง ๆ ร่วมกันส่งผลให้เกิดสัมพันธภาพที่ดีต่อกัน

4. ผลการเรียนรู้ความมีวินัยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังได้รับการเรียนการสอนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล โดยภาพรวมอยู่ในระดับสูงแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนด้วยใช้รูปแบบโมเดลซิปปาโมเดล ทำให้ผู้เรียนมีระเบียบแบบแผนการปฏิบัติตามกฎกติกา ข้อบังคับ รวมทั้งการเข้าเรียน ส่งงานตรงเวลา แต่งกายสุภาพเรียบร้อยและความรับผิดชอบความเชื่อมันในตนเอง ความเป็นผู้นำ ความอดทน ความซื่อสัตย์ และการรักษาระเบียบสอดคล้องกับงานวิจัยของอารีรัตน์ มะณู (2563, หน้า 456) ได้ศึกษาผลการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ โดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ CIPPA พบว่า ในด้านความมีวินัยในการเรียนภาพรวมนักเรียนมีความมีวินัยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม คิดเป็นร้อยละ 100 นักเรียนมีวินัยในการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อทดสอบแล้วนักเรียนมีวินัยในการเรียนสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาเป็นรายแผนพบว่า นักเรียนมีความมีวินัยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60 ของคะแนนเต็ม คิดเป็น ร้อยละ 100

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แสดงให้เห็นว่า รูปแบบการเรียนรู้ซิปปาโมเดล (CIPPA Model) ช่วยให้ผู้เรียนสร้างความรู้ด้วยตนเอง โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ จากการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลและสิ่งแวดล้อมรอบตัว ผ่านกิจกรรมหลากหลายที่เอื้อให้ผู้เรียนเกิดความตื่นตัวในการเรียนรู้ และช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้สาระควบคู่ไปกับการเรียนรู้กระบวนการ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกฝนการประยุกต์ใช้ความรู้และทักษะกระบวนการนั้นๆ จนเกิดเป็นความสามารถนำ ไปใช้ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับแนวคิดของปัทมา เล็กยินดี (2558, หน้า 137) พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบซิปปา หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และงานวิจัยของสุชาดา ชั้นเชื้อ (2550) ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทักษะทางการเขียนของนักเรียนในโรงเรียนลำนารายณ์ สำนักงานเขตพื้นที่ทางการศึกษาลพบุรี เขต 2 ที่ได้รับการเรียนการสอนรูปแบบซิปปาหลังเรียนและก่อนเรียนแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล กิจกรรมแต่ละขั้นผู้สอนต้องควบคุมเวลาอย่างชัดเจน เพราะอาจทำให้การปฏิบัติกิจกรรมล่าช้าไม่ตรงตามเวลาที่กำหนด

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดล ในการปฏิบัติกิจกรรมกลุ่มควรคำนึงถึงความเหมาะสม คือ กลุ่มละ 4–5 คน เพื่อให้เด็กได้มีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

1.3 การให้ผู้เรียนประเมินพฤติกรรมการร่วมกิจกรรม ทำให้ครูทราบปัญหาที่เกิดขึ้นกับนักเรียนรายบุคคล และทำให้ผู้เรียนรู้ข้อบกพร่องในการทำงานของตนเองซึ่งทำให้แก้ปัญหาในการเรียนครั้งต่อไปได้ตรงจุด

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หน่วย ก้าวให้ไกล ไปให้ถึง ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลกับรูปแบบการสอนแบบอื่นๆ

2.2 ควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบซิปปาโมเดลกับตัวแปรอื่น ๆ เช่น ความสามารถในการคิดวิเคราะห์ ความสามารถในการคิดขั้นสูง ความสามารถในการทำงานเป็นทีม

กิตติกรรมประกาศ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยดีเนื่องจากได้รับความช่วยเหลือและให้คำปรึกษา อย่างดียิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา ผศ.ดร.เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม ที่กรุณาให้ความรู้ ให้คำแนะนำตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ตลอดจนให้กำลังใจ ให้การสนับสนุนและเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้วิจัยตระหนักถึง ความตั้งใจจริงและความทุ่มเทของคณาจารย์ทุกท่าน และขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ส.ต.ต.ประภาส ลอดคูบอน ผู้อำนวยการโรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์ นางศิริพัฒน์ บุปผาวัลย์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนชุมชนบ้านหนองสะโนโนนจันทร์และนางรินดา หอมสิทธ์ ครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนบ้านสร้างม่วงส้มเสี้ยวที่กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบ และแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ครอบครัว เพื่อนทุกคน ที่ให้กำลังใจและสนับสนุนอยู่เบื้องหลังทุกด้านในการศึกษาครั้งนี้

คุณประโยชน์และความดีอันพึงมีจากการทำวิจัยฉบับนี้ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา มารดา ครอบครัว ญาติพี่น้อง บูรพาคณาจารย์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอนชี้แนะแนวทางที่ดีและหวังว่าจะเป็นประโยชน์ต่อผู้สนใจตามสมควร

เอกสารอ้างอิง

กรมวิชาการ. (2544). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย.* กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.

_____. (2560). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย (ฉบับปรับปรุง 2560) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551.* กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์ และคณะ. (2551). *ประมวลสาระชุดวิชาการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการเรียนการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

ทิศนา แขมมณี. (2542). *การจัดการเรียนการสอนโดยยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.* กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ทิพย์สุดนธ์ นิลปักษ์. (2554). *การศึกษาความสามารถในการอ่านเชิงวิเคราะห์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนโมเดลซิปปา (CIPPA model).* วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยทักษิณ.

ปัทมา เล็กยินดี. (2558). *การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะการแปลความและทักษะการตีความ เรื่อง สิ่งแวดล้อมในภูมิภาค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยรูปแบบซิปปา.* วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2549). *นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้.* ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสารคาม.

สุชาดา ชั้นเชื้อ. (2550). *การเปรียบเทียบผลการเรียนเรื่องมาตราตัวสะกด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยการสอนตามรูปแบบซิปปา (CIPPA MODEL) กับการสอนตามคู่มือการจัดการเรียนรู้.* วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี/ลพบุรี.

อารีรัตน์ มะณู. (2563). *การศึกษาผลการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ รายวิชาภาษาอังกฤษ หน่วย What do you want to be? ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนในสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 โดยใช้ชุดกิจกรรมการสอนแบบ CIPPA.* วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชธานี.

Johnson, R.T. & Johnson, D.W. (1994). An Overview of Cooperative Learning. In J.S. Thousand, R.A. Villa &A.I. Nevin (Ed.). *Creativity and Collaborative Learning.* 31–34. Baltimore: Paul H. Brookes Publishing